

במקום מבוא

ד' ו'

הַתְּאֵפָה י

אֶלֶּן

אין כמילים ספורות אלה, אשר שלח אלמוני מתוך נפשו אל פני הגיליון שהדביק על צידה החיצוני של דלת דירתו, כדי להביא בדרך תמציתית ומדוייקת את שחולף בראשו של אדם על סף התאבדותו.

מה מספר לנו אלמוני?

ראשית לכל, הוא הידק את גיליון הנייר על דלתו במטרה שיהיה גלוי לעיניהם של נמעניו, כדי להכריז ולהודיע לנותרים אחריו: "התאבדת". אך אלמוני לא הסתפק בכך, ובעת כתיבת המכתב הבלוי והעצים מילה זו בשלוש דרכים. ראשית, בגודל המילה, שהיקף אותיותיה

עולה פי כמה וכמה על כתב ידו השיגרת. שנית, כאשר נעץ את המילה במרכז הגיליון (המקורי), ולבסוף, כשמתח אותה מקצהו האחד ועד למשנהו. ואם לא די בכל אלה, הוא הבטיח שהמסר יעבור בבהירות וללא קושי משניקד את המילה.

הניקוד אף מעטר את זוג המילים הפותח את דברי אלמוני, המשקף את שחולל את רצונו להתאבד: מְלֵאָה ונגדשה סְאָת ייסוריו, וכבר אין לו חפץ בחייו. וכה מאס בחייו וכה נחוש הוא בדעתו למות, שאת המילה "התאבדתי" הוא ממהר לכתוב בזמן עבר, משל תם ונשלם המעשה, וכבר נסתם עליו הגולל.

כך זעק אלמוני את כאבו על פני הנייר.